

# از کنفرانس برلین تا نشست لوکوم

محمد شکوهی

mshokohi@web.de

بعد از مدت ها سکوت و سکون در روابط جمهوری اسلامی و دولت آلمان بالاخره بعد از ۱۱ سپتامبر و تغییر و تحولات بعدی آن دولت ائتلافی سوسیال دموکرات و سبز آلمان در یک اقدام مذبوحانه و به بهانه " گفتگوی ادیان، و دیالوگ فرهنگ" اینبار نمایندگان رژیم صد هزار اعدام را به این کشو دعوت کرده است. این بار برخلاف آوریل سال ۲۰۰۰ در برلین و افتضاح سیاسی که نصیب طرفین شد، دو طرف تمام سعی و تلاششان کردند تا کنفرانسی بی سر و صدا و بدور از چشم مخالفین و بدور از فضا و جو اعتراضی اینبار در یک فضا و محیط کاملا منزوی و بشدت مذهبی و بدور از انظار مردم معترض "نشست و زد و بندشان" را با رژیم اسلامی سازمان بدهند. در اطلاعیه ای که آکادمی پروتستان لوکوم شهر کوچک با کمتر از ۵ هزار نفر جمعیت در سایت اینترنتی اش روز سه شنبه منتشر کرده خبر از تشکیل این نشست داد. این بار بر خلاف کنفرانس برلین که ادعا می کردند این فقط یک کنفرانس عادی است و نمایندگان دولت ایران در آن نقش ندارند، در سطر اول این اطلاعیه نوشته شده است که این کنفرانس با حمایت سفارت ایران و وزارت خارجه آلمان سازمان داده شده است. کمی پائین تر در اولین صفحه اطلاعات مربوط به نحوه و چگونگی برگزاری کنفرانس رئیس برگزار کننده این نشست می گوید؛ ما در یک "مکان حفاظت شده" زمینه دیالوگ و گفتگوی آزاد را برای علاقه مندان فراهم آورده ایم. به هر حال یک چیز مسلم بوده و می باشد و آن اینکه دولت آلمان مصمم است برای گسترش روابط کثیف سیاسی و اقتصادی اش با رژیم جمهوری اسلامی و برای رسیدن به اهداف دراز مدتش از هر وسیله و شگردی برای باز نگه داشتن روزنه "دیالوگ و زد و بندش" با جمهوری اسلامی استفاده کرده و خواهد کرد. شرکت کنندگان و سخنرانان این کنفرانس عناصر کثیفی چون محمد مسجد جامعی مدیر کل امور فرهنگی وزارت خارجه رژیم، اکرم موسوی منش رئیس فراکسیون زنان رژیم در مجلس، حسین واله از مشاوران بلند پایه و هماهنگ کننده سیاست های خارجی رژیم در وزارت خارجه، محمد رجبی رایزن فرهنگی سفارت رژیم در آلمان، عبد الله ناصری رئیس خبرگزاری ایرنای رژیم، اودو اشتاین باخ دوست صمیمی رفسنجانی و هوادار خاتمی و رئیس انستیتوی شرق شناسی هامبورگ و مشاور وزارت امور خارجه آلمان، یوهانس رایسنر از موسسه علم و سیاست برلین، و هوادار تز "نسبیت فرهنگی"، گرهارد باخمن رئیس اطاق بازرگانی ایران و آلمان در تهران، فولمار ونسل از وزارت خارجه آلمان، به همراه خیل آخوندهای دوی خردادی از حوزه علمیه قم و سازمان تبلیغات اسلامی می باشند. بدین ترتیب شهر کوچک لوکوم میزبان جانیان اسلامی در حمایت پلیس و مقامات امنیتی آلمان می شود. از سحرگاه روز پنجشنبه تشکیلات آلمان حزب کمونیست کارگری ایران طی یک اقدام همانگ و ضربتی تظاهرات بزرگی را در برابر محل برگزاری کنفرانس سازمان می دهد. پلیس آلمان در تلاش برای جلوگیری از برگزاری تظاهرات به تظاهرکنندگان هجوم آورده و سعی در ایجاد اختلال در تظاهرات می نماید. فعالین حزب کمونیست کارگری موفق می شوند با اعتراضات کوبنده و پر شور خود در خارج سالن پلیس را به عقب رانده و به تظاهراتشان ادامه بدهند. در این میان تعدادی از فعالین حزب که موفق شده بودند به داخل سالن راه یابند همزمان با سخنرانی اودو اشتاین باخ و محمد مسجد جامعی شروع به افشاگری بر علیه رژیم جمهوری اسلامی و حمایت دولت آلمان از جانیان اسلامی می کنند. نماینده روزنامه کیهان شریعتمداری به همراه آخوندها در سایه حمایت پلیس آلمان موفق به ترک سالن می شوند. بدین ترتیب نظم و روند جلسه به هم می خورد. در بیرون سالن دهها نفر از فعالین حزب شروع به شعاردادن می نمایند و کادرهای حزب در سخنرانی های پرشور خود صدای اعتراض میلیونها مردم ایران بر علیه رژیم اسلامی و حامی آن دولت آلمان با صدای رسا اعلام

می دارند. در نتیجه نشست لوکوم روز پنجشنبه حالت و روال عادی خودش را از دست می دهد و عملاً دچار اختلال می شود. برای روز جمعه ۲۵ اکتبر حزب کمونیست کارگری ایران تظاهرات بزرگی را تدارک دیده است. ما همانطوری که قبلاً بارها اعلام کرده ایم به سران رژیم و نمایندگان سرکوب مردم و دولت آلمان اجازه نخواهیم داد تا براحتی و بدور از انظار مردم معترض اقدام به برگزاری چنین نشستهایی بنمایند. سیاست دولت آلمان در حمایت از رژیم کثیف اسلامی، زد و بند سیاسی با آن و تلاش برای وارد کردن رژیم اسلامی به جرگه " کشورهای دنیای متمدن"، ایجاد و گسترش روابط سیاسی و اقتصادی اش با جمهوری اسلامی محکوم بوده و می باشد. دولت آلمان و رژیم اسلامی باید آرزوی برگزاری نشستهای " آرام " را به گور ببرند. ما اجازه نخواهیم داد که جانیان و آدمکشان اسلامی در حمایت و اقدامات شدید امنیتی پلیس آلمان در شهر های این کشور چرخیده و بر علیه مردم ایران و برای تثبیت پایه های لوزان رژیم در سرایش سقوط آبرو و مشروعیت سیاسی کسب نمایند. لوکوم می تواند و باید یک کنفرانس برلین دیگر و یک افتضاح سیاسی بزرگ برای رژیم اسلامی و دولت آلمان تبدیل بشود. لوکوم برلین دیگری برای رژیم اسلامی خواهد شد. اگر کنفرانس برلین هنوز است بحث جناح ها و دار و دسته های رژیم و یکی از محورهای اختلاف شان می باشد، نشست لوکوم فراتر رفته و در یک شرایط کاملاً متفاوت بر علیه رژیم و سیاستهای دولت آلمان در حمایت از رژیم صد هزار اعدام تبدیل خواهد شد. در لوکوم کمونیستها و حزبی که منصور حکمت بنیانگذار و رهبرش بود رو درروی جانیان اسلامی و حامیان آلمانی آن قرار گرفته و با صدای بلند اعلام کردند که هر گونه زد و بند با رژیم صد هزار اعدام، که اعدام در ملا عام، که سرکوب و تروریزه کردن زندگی مردم، که سنگسار و قصاص یک سیاست دائمی رژیم بوده و می باشد، که دیگر براحتی و بدور از چشم حزب کمونیست کارگری ایران و در دور افتاده ترین مناطق و زیر چتر حمایت امنیتی دولت و پلیس آلمان مشغول توطئه چینی بر علیه مردم ایران بشوند. لوکوم نقطه عطف دیگری در مبارزات مردم ایران بر علیه رژیم اسلامی در یک شرایط کاملاً متحول و متفاوت می باشد. رژیم اسلامی باید بداند که خارج کشور مال اپوزیسیون و مال حزب کمونیست کارگری ایران است. و براحتی نمی تواند سیاستهای سرکوبگرانه اش را در قالب و بسته بندی های " اصلاح طلبانه دوی خردادی" به خورد مردم معترض و متنفر بدهد. در این میان تنها چیزی که نصیب دولت آلمان و رژیم جمهوری اسلامی خواهد شد یک افتضاح سیاسی بزرگ دیگر می باشد. خارج کشور را برای رژیم جمهوری اسلامی و حامیانش باید ناامن کرد. سرکوبگران مردم ایران، جانیان آدم کش اسلامی، عناصر رژیم به همراه تروریستهای اسلامی باید بدانند که خارج کشور برایشان حتی در حمایت پلیس کشورهای نظیر آلمان امن نبوده و نخواهد بود. بساط رژیم اسلامی و دفتر و دستک باندهای ترور و آدم کشی اش را در خارج کشور را باید در هم پیچید. دولت آلمان به عنوان حامی و شریک جرم جنایات رژیم اسلامی به همان اندازه مورد نفرت و انزجار مردم ایران می باشد که کل سران رژیم اسلامی. لوکوم یک افتضاح سیاسی دیگر برای دولت آلمان و رژیم جمهوری اسلامی خواهد شد.